

Забидий / ВАХИЙНИНГ БОШЛАНИШИ КИТОБИ / 1449-ҳадис

3548/1449 – وَفِي رِوَايَةِ عَنْهُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَيْسَ بِالظَّوِيلِ الْبَائِنِ، وَلَا بِالْقَصِيرِ، وَلَا بِالْأَبْيَضِ الْأَمْهَقِ، وَلَيْسَ بِالْجَعْدِ الْقَطَطِ، وَلَا بِالسَّبْطِ، بَعْثَةُ اللَّهِ عَلَى رَأْسِ أَرْبَعِينَ سَنَةً؛ وَذَكَرَ تَمَامَ الْحَدِيثِ.

1449A.3548. Анас ибн Молик розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам кўзга ташланадиган даражада новча ҳам, пакана ҳам эмасдилар. На ўта оқ, на ўта қора эдилар. Жуда жингалаксоч ҳам, силлиқсоч ҳам эмасдилар. Қирқ ёшга киргандарида Аллоҳ у зотни пайғамбар қилиб юборди. Маккада ўн йил, Мадинада ўн йил турдилар. Аллоҳ у зотни вафот эттирганида соч-соқолларида йигирмата ҳам оқ мўй йўқ эди».

Манба: hadis.islom.uz

